

श्रीगणेशायनमः श्रीमद्रूपालमानम्यप्राचीनाचार्यवर्त्मना आश्वमेधिकभावार्यः श्रीकृष्णेन प्रकास्यते ॥ १ ॥ अश्विस्तुत्यूर्ध्वयायाताष्टावकीयेषुस्त्रितं सानस्तुजातेविद्वत्गीतायांविपुलीकृतं ॥ २ ॥ मोक्षधर्मेषुचपुनर्नाख्यानोपबृंहणैः अतीवव्याकृतं प्रत्यगात्मतत्त्वमनाकुलं ॥ ३ ॥ यजिज्ञासोदयायैवजपदानादयः स्थिताः आनुशासनिकेसम्यक्कित्तदोषविनाशकाः ॥ ४ ॥ यत्रप्रावण्यलाभायवैराग्योदयसिद्धये कुरुक्षयादिकोलोकदत्तांत उपवर्णितः ॥ ५ ॥ तदेवस्पष्टमत्रोपसंहारव्यपदेशतः आत्मतत्त्वंविदुषतेमुनिराख्यानकैस्त्रिभिः ॥ ६ ॥ आख्यानत्रयं च संवर्तमरुत्तीयं कृष्णधर्मसंवादः कृष्णार्जुनसंवादश्च तत्राद्येकाश्यांस्तस्यमुक्तिलिङ्गैर्नैवसूचयित्वाइश्वराराधनादिनाधर्मेणैवधनंलब्ध्वात्मशुद्धयेयष्टव्यमित्युक्तं द्वितीयेशास्त्रार्थसूत्रणं तृतीयेतद्विवरणंचेति तदूर्ध्वमुक्तंकोच्छेद्यस्याख्यानैर्ज्ञानोपयोगि

नारायणं नमस्कृत्य नरंचैव नरोत्तमं ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच कृतोदकं तुराजानं धृतराष्ट्रं युधिष्ठिरः ॥ पुरस्कृत्य महाबाहुरुत्तताराकुलेंद्रियः ॥ २ ॥ उत्तीर्य तु महाबाहुर्वाष्पव्याकुललोचनः ॥ पपात तीरे गंगाया व्याध विद्ध इव द्विपः ॥ ३ ॥ तं सीदमानं जग्राह भीमः कृष्णेन चोदितः ॥ मैवमित्यब्रवीच्चैर्न कृष्णः परबलार्दनः ॥ ५ ॥ तमार्त्तं पतितं भूमौ श्वसंतं च पुनः पुनः ॥ ददशुः पार्थिवाराजम्यर्मपुत्रं युधिष्ठिरं ॥ ५ ॥ तं दृष्ट्वा दीनमनसं गतसत्त्वं नरेश्वरं ॥ भूयः शोकसमाविष्टः पांडवाः समुपाविशन् ॥ ६ ॥ राजा तु धृतराष्ट्रश्च पुत्रशोकाभिपीडितः ॥ वाक्यमाहमहाबुद्धिः प्रज्ञाचक्षुर्नरेश्वरं ॥ ७ ॥ उत्तिष्ठ कुरुशाईलुकुरुकार्यमनंतरं ॥ क्षत्रधर्मेण कौतेयजितेयमवनीत्वया ॥ ८ ॥ भुंक्ष्व भोगान् भ्रातृभिश्च सुहृद्भिश्च मम नोनुगान् ॥ शोचितव्यं न पश्यामित्वया धर्मभृतां वर ॥ ९ ॥ शोचितव्यं मया चैव गांधार्या च महीपते ॥ ययोः पुत्रशतं नष्टं स्वप्नलब्धं यथाधनं ॥ १० ॥ अश्रुत्वा हितकामस्य विदुरस्य महात्मनः ॥ वाक्यानि सुमहार्थानि परितप्यामि दुर्मतिः ॥ ११ ॥ उक्त्वा न्विदुरो यन्मांधर्मात्मा दिव्यदर्शनः ॥ दुर्योधनापराधेन कुलं ते विनशिष्यति ॥ १२ ॥ स्वस्ति चेदिच्छसे राजकुलस्य कुरुमेव चः ॥ वध्यता मे षडुष्ठात्मा मंदो राजा सुयोधनः ॥ १३ ॥ कर्णश्च शकुनिश्चैव नैनं पश्यतु कर्हिचित् ॥ द्यूतसंघातमप्येषामप्रमादेन वारय ॥ १४ ॥

गुरुशुश्रूषामाहात्म्यहिंसात्मकयज्ञनिदादिचयथायथं तात्पर्यविषयतयाज्ञेयं तत्रायमाद्यः श्लोकः नारायणमिति आपोनारादिति प्रोक्ता आपो वै न रसूतवः अयं न तस्य ताः प्रोक्तं तेन नारायणः स्थत इति स्थिते रायः पुरुषवचस इति श्रुते श्वांभः प्रधानं भूतं पंचकं नरेणांतर्यामिणा सृष्टं नारं तत्सृष्ट्वा ते देवानुप्राविशदिति श्रुतेः स्रष्टा प्रवेष्टा च नारायण इश्वरः स एव प्रविश्योपाधिधर्मानि भिमन्यमानो नरो जीवः ताभ्यामुत्तमो नरोत्तमः कार्यकारणोपाधिद्वयनिर्मुक्तः परमात्मा एतन्नयं तत्त्वरूपप्रकाशिकां सरस्वतीं देवीं च प्रणम्य जयं महाभारताख्यमितिहासं सर्वश्रुतिस्थितिसारभूतमुदीरयेदिति तस्यार्थः एतेन तत्त्वमस्यादिवाक्यार्थो जीवब्रह्माभेदोऽयं यत्र प्रतिपाद्यो दर्शितः कृतोदकं तुराजानमिति उत्ततरा गंगा त इति शेषः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥